

Пријети се има онима кои одуист од аустријскога поданства тражили буду, да они никако не спомињу у своим прошенијама на аустријска надлежатељства, да се они овде у јавној служби налазе, но свако нека што друго и шта зна рекне, као н. п. неки, да овде тргује, други да се у приватној служби наоди, па да има изглед, ако се поданства одрече, да ће и јавну службу добити, трећи, да је овде због родбине своје рад ставити се и подаником србским постати, но да то не може, докле одуист од аустријског поданства не добије, и т. д.

№ 530 А.

19. Марта 1836
у Брагујевцу.

ЦИРКУЛАР УПРАВИТЕЛНОГА СОВЈЕТА

свима исправничествама.

Поводом тим, што је исправничество окружија Јагодњског захтевало, да му се допусти при здацију исправничества *ар* за које членова, *мутвак* за готовљене јела членовима и писарима и једну апсану за женскине награди, изволела је Његова Светлост, Милостивијешни Кнез и Господар наш изјавити се преко Управителнога Совјета о предреченом захтевану поменутога исправничества, Управителному Совјету јавити, да Она одобрила *грађење апсана за женскине* по свима исправничествама, тако, да исте апсане буду мало даље од здација исправничества, и да кључеве од њи недрже нити членови исправничества, нити пандури, већ мјестни полицај, да би се таквим начином све могуће непристојности предупредиле.

Што се пак тиче Аара и муџака, то да не треба ни једно ни друго да буде при исправничествама, но здација исправничества да буду чиста, и да су у њима обитавајући членови, и проча лица при овима налазећа се дужна и мутвак и аарове изван исправничества држати, тако да у здацију исправничества, кад народ суда ради с почитанијем долази, и гдје се заглете чине, не доносе ни пошто ни јело ни ниће, већ ова здација да буду чиста и уважајема по достојанију.

Које височајше рјешеније получивши Управителни Совјет не пропушта исто исправничеству Н. саопштити с том пре-

поруком, да оно по смислу истог горенаведеног височајшег рјешенија апсану једну за женскиње наградити даде, и то у неком одстојању од зданија исправничества, учинивши наредбу, да нужду зато јанију одсеку и свесу оближња и шуму имајући села, будући да неће нужно бити, да се многа јанија довлаци, иетоже, што те апсане не морају се велике градити, но на подобије бурдеља, само што у наоколо брвмама утврђене бити морају.

Даље из горенаведеног височајшег рјешенија види исправничество Н. да се допушта членовима и писарима, који без куће у месту исправничества живе, само обитавати у зданију исправничества и никако ранити се и коње држати. По томе дакле нека исправничество наодећим се при себи безкућним членовима и писарима закаже, да се у напредак изван исправничества, где је коње драго ране, а тако исто и коње своје изван исправничества држе.

№. 582 А.

19 Марта 1836 год.

у Крагујевцу.

НАШЕМУ УПРАВИТЕЛНОМУ СОВЈЕТУ.

Поводом тим што смо разумјели, да у судопроизводству често се у судовима нашим погрјешке чине, тим, што у случају дуга каквог затварају се дужници у апс, докле дуг свој не исплате, налазимо се побуђени, издати Нашему Управителному Совјету указ овај, којим дајемо правило при затварању дужника набуђавати се имајуће.

Ако дужник не има имјенија да се исплати дуг његов, то се он онда затвара у апс, и то му је казни за продераљиво задуживање његово, а у ието време побуђеније к старанију његовоу, да дуг свој после апса исплати.

Ако ли пак дужник има имјеније своје, од ког се може наплатити дуг његов : то не затвора се он у апс, већ продаје му се имјеније његово на добеш, и од ови новаца исплаћује се дуг дужника.

Исто тако, ако се у дужника нађе мал зајмодавца, или сав, или половина, а не може да исплати свог дуга : то зајмодавцу нека се да у првом случају сав његов мал патраг, а другом половина, или колико се затече, а остатак нека доплати, но апсати га не треба, ово правило саобштиће Совјет исправничествама Нашим ко будућему управленцију.

№ 1459.

20. Априлија 1836. год.

у Крагујевцу.

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ

КЊАЗ СЕРБСКИ.

По запошести Књажевској

Јаков Живановић

ДИРЕКТОР КАНЦЕЛАРИЈЕ КЊАЖЕСКЕ.